

K vlastní normativní úpravě došlo později, a to vládním nařízením ze dne 10. VIII. 1943, č. 234 Sb., jímž byly obě daně vybírané srážkou zrušeny s účinností od 1. dubna 1943.

Jest ovšem podotknouti, že toto zrušení daní nejde v plné míře k dobru vkladatelů, ježto Ústřední svaz peněžnictví snížil (na podkladě § 14 vlád. nař. č. 114/41 Sb.) se souhlasem ministerstva hospodářství a práce brutto úrokovou sazbu pro vklady na vkladních a spořitelních knížkách a vkladních listech se zákonnou výpovědní lhůtou všeobecně na 2½% brutto. Z této brutto úrokové sazby jsou od 1. ledna 1943 sráženy pouze 3% jako příspěvek Všeobecnému fondu peněžních ústavů. Přesto došla čistá úroková sazba pro vklady úsporné se zákonnou výpovědní lhůtou (t. j. tříměsíční, pokud nejde o výplaty nejvýše 10.000 K měsíčně, jež jsou volné — vl. nař. č. 325/40 Sb.) touto úpravou určitého zvýšení, a to z 2,365% na 2,425%.

Nové daňové zatížení vkladových úroků vyplývá z vládního nařízení z 9. VIII. 1943, č. 233 Sb. o dani důchodové, podle jehož § 20 náleží úro-

ky z vkladů k příjmům z kapitálového majetku dani podrobeného, a bude proto nutno je uváděti ve vyměřovacím období 1943 opětně v daňovém příznání, a to částkou, jež je zapsána ve vkladní knížce jako úrok za dobu od 1. ledna 1943 do 31. prosince 1943, po případě částkou uvedenou jako úrok ve vyúčtování vydaném peněžním ústavem při zrušení vkladní knížky po 1. dubnu 1943.

Ježto účinnost nařízení o dani důchodové se vztahuje na celé období 1943, jest otázkou, zda — pokud jde o vklady vybrané v době mezi 1. lednem až 1. dubnem 1943 — bylo učiněno daňové povinnosti zadost vykonanou srážkou daně rentové a zvláštní daně, či zda je třeba i tyto úroky přiznati k vyměření daně důchodové. Tím by ovšem došlo zřejmě k nerovnoměrnému zdanění úroků vzniklých v témže roce, při čemž by úroky z výše uvedené doby byly zdaněny dvojím způsobem, a jest míti proto za to, že tyto úroky nebudou dani důchodové podléhati, třebaže vládní nařízení č. 233 a 234/43 Sb. tak výslovně neustanovují.

Vlad. Kubeš.

Po časopisech.

Hospodářství Protektorátu ve Velkoněmeckém hospodářském prostoru.

Ministr hospodářství a práce Dr. Walter Bertsch zabývá se v 6. čísle, XXV. ročník časopisu Prager Archiv otázkami v nadpisu označenými a uvádí:

»Kdo dnes pozoruje hospodářství Protektorátu, pozná, že v každém směru se stalo částí hospodářství německého. Protektorát není již oddělen od ostatního říšského území hospodářskými hranicemi. Stejným způsobem, jako v ostatním říšském území, jsou výrobní možnosti zaměřeny úplně k požadavkům války.

Hospodářské a sociální právo zde platné představuje po rozumně provedeném při-

způsobení obraz nově utvořeného německého práva.

Vše to lze dnes říci s takovou samozřejmostí, že se zdá skoro upadati v zapomenutí, jak dlouhá a ne vždycky snadná cesta musela býti uražena. V okamžiku, kdy staré země Čechy a Morava již téměř 5 let opět tvoří součást Říše, jistě je oprávněné vrhnouti zpět pohled na pochod hospodářského včlenění do Velkoněmecké Říše.«

V článku rozebírá ministr Bertsch hlavní fáse včlenění a uvádí dále:

»Hospodářsko-politický úkol, který vyplynul ze zřízení Protektorátu, pozůstával nejenom v tom, aby hospodářství, které žilo ještě zcela v myšlenkovém světě liberalismu, bylo zapojeno do hospodářství, které již po šest let bylo plánovitě řízeno. Tento úkol, který musel býti rozřešen, spočíval nejen

v tom, aby navzájem byla sloučena dvě hospodářská území, z nichž jedno bylo ve stavu mohutné výstavby, kdežto druhé právě prodělalo nejtěžší krize. Problémy, které bylo nutno zdolat, dostalv zvláštní ráz tím, že oba hospodářské prostory ve svém celém dosavadním vývoji a svém složení, jakož i pokud jde o ceny a mzdy, byly zásadně rozdílné. Tento úkol byl ještě podstatně stížen tím, že za necelého půl roku vypukla válka.«

Autor vzpomíná pak, jak vývoj probíhal, a rozděluje jej na 3 úseky:

1. Nejprve byly stvořeny základy pro státní řízení hospodářství. Tento cíl byl v podstatě dosažen při vypuknutí války.

2. Druhý úsek byl dokončen zrušením celních hranic s Říší dne 1. října 1940.

3. Další úsek není již tak snadné ohraničiti. Zabírá postupné přenášení vyzkoušených říšských metod řízení hospodářství na zdejší pole, jakož i stále silnější přizpůsobování

zdejšího hospodářství zbrojním úkolům a ostatním úkolům válečného hospodářství. Trval více let.

Autor pak dotýká se úpravy cen a mezd, devisového řízení, samosprávy hospodářství (zřízením ústředních svazů), zasazování do zbrojního průmyslu a stále silnějšího používání zdejšího hospodářství k výrobě pro německé zbrojení.

Autor uvádí nakonec:

»Mírou, jakou hospodářství Protektorátu se zúčastní plnění německých válečných úkolů, bude se moci uplatnit po skončení této války jako část německého hospodářství. Právě českomoravskému hospodářství náleží podle jeho staré tradice v bývalé dunajské monarchii plnit zvláštní úkol v jeho východním prostoru. V Československém státě nebylo možno tomuto úkolu dostáti, poněvadž v tomto celém zřízení nebyly pro to dány předpoklady. Teprve v rámci kontinentálně evropského velkého prostoru a pod ochranou silné Velkoněmecké Říše budou se bohaté síly hospodářství Protektorátu moci plně vyvinouti.«

Z právní praxe.

O neplatnosti manželství pro nedostatek přivolení.

Je žalováno na neplatnost manželství pro nedostatek přivolení.

Žalovaná manželka byla totiž v době uzavření sňatku úplně zbavena svéprávnosti pro duševní chorobu, takže nebyla schopna uzavřít sňatek, kterážto okolnost žalobci nebyla známa.

Jde o řešení otázky neplatnosti manželství pro překážku soukromoprávní (§ 48 obč. zák., § 3 ř. o zbavení svéprávnosti, § 28 zák. č. 320/19 Sb.).

Soud I. stolice zamítl žalobu na neplatnost manželství, ježto překážka byla prý odstraněna ratihabící, to je dodatečným přivolením osoby oprávněné, v našem případě přivolením žalované strany, která v době dodatečného souhlasu byla již svéprávná.

V odůvodnění rozsudku I. stolice se praví:

»V tomto sporu došlo k dodatečnému přivolení ve smyslu zásad uvedených v § 98 obč. zák. a § 14 min. nař. č. 383 1897 ř. z. Žalovaná totiž prohlásila, že dává svůj dodatečný souhlas k uzavření sňatku a že dodatečně přivoluje k manželství, které bylo uzavřeno v době, kdy byla zcela zbavena svéprávnosti, kterážto překážka však usnesením okresního soudu později odpadla.

Tímto dodatečným přivolením k manželství zletilou žalovanou stranou, nyní již svéprávnou a k takovému projevu působila, byla výše uvedená překážka odstraněna, nebylo k tomu třeba nějakého schválení nebo nějaké zvláštní formy a pominulo tím i žalobní právo žalobce uplatněné žalobou o neplatnost manželství.«

Žalobce ve svém odvolání poukazuje na to, že on jest zkrácen ve svých právech, neboť v době uzavření sňatku nevěděl o překážce činící manželství neplatným, takže aby bylo manželství konvalidováno, bylo by potřeba, by k dodatečnému souhla-